Dosarul nr.5r-1038/2025
4-25155843-15-5r-06112025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

10 martie 2026 municipiul Cahul

Judecătoria Cahul, sediul Central
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Natalia Pasat
Grefier Cristina Mocanu
Cu participarea:
Agentului constatator Ion Costin
În lipsa:
Contestatarului Daniel Cebotaru

examinând în ședința publică cauza contravențională intentată în baza contestației depuse de Cebotaru Daniel împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 788600 din 29.09.2025 şi a deciziei agentului constatator emisă în baza art. 240 alin. (1) din Codul contravențional,

c o n s t a t ă:

La 29.09.2025, agentul constatator Ion Costin din cadrul INSP al IGP al MAI, a întocmit în privința lui Cebotaru Daniel procesul-verbal și decizia de sancționare seria/nr. MAI06 788600, prin care acesta a fost sancționat în baza art. 240 alin. (1) din Codul Contravențional la o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 500 de lei, cu aplicarea a 2 puncte de penalizare, fiind reținut în sarcina acestuia că, la 29.09.2025, ora 08:30, în UTA Găgăuzia, or. Vulcănești, conducătorul auto, nu număr de înmatriculare *****a ignorat prevederile RCR, efectuând depășire în loc interzis încălcând linia continuă, cauzând paguba cu mijlocul de transport „*****”.

Acțiunile lui Cebotaru Daniel au fost încadrate în prevederile art. 240 alin. (1) Cod contravențional, conform indicilor*: Nerespectarea de către conducătorul vehiculului a indicatoarelor rutiere de prioritate, a indicatoarelor de interzicere şi de sens obligatoriu, a marcajului de pe partea carosabilă a drumului privind acordarea dreptului prioritar de circulaţie şi a celui destinat vehiculelor de rută.*

Prin decizia de sancționare din aceeași dată, lui Cebotaru Daniel i-a fost stabilită sancțiune, în baza art. 240 alin. (1) Cod contravențional, sub formă de amendă de 500 lei, cu 2 puncte de penalizare.

În dezacord cu procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 788600 din 29.09.2025 și a deciziei de sancționare întocmită în baza acestuia, la data de 10 octombrie 2025, potrivit ștampilei de intrare la autoritatea agentului constatator, Cebotaru Daniel a depus contestație.

În motivarea contestației invocă că, la adoptarea deciziei, organul competent trebuia să își întemeieze convingerea asupra legalității și corectitudinii procesului-verbal pe baza unor dovezi certe și convingătoare, iar persoana cu funcție de răspundere care a întocmit protocolul era obligată să respecte cerințele imperative stabilite și să urmeze normele privind întocmirea procesului-verbal.

A indicat că, agentul constatator eronat a indicat locul întocmirii procesului-verbal, astfel, este menționat că documentul a fost întocmit pe str. Lenin, însă, în realitate, întocmirea a avut loc pe str. Frunze nr. 23, vis-a- vis de magazinul *„Local”,* fapt confirmat prin fotografia efectuată la fața locului. Indicarea incorectă a locului întocmirii actului procesual constituie o încălcare esențială a formei procedurale, deoarece face imposibilă stabilirea veridică a circumstanțelor de întocmire a procesului-verbal și pune la îndoială obiectivitatea acțiunilor agentului constatator.

A adăugat că, agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenție în rubrica „locul săvârșirii contravenției” a indicat doar or. Vulcănești, fără precizarea străzii, a sectorului drumului, a kilometrului sau a altor repere concrete. Aceasta reprezintă o încălcare gravă a cerințelor privind exactitatea descrierii faptei contravenționale și face imposibilă verificarea circumstanțelor de fapt, lipsind astfel procesul-verbal de forță probatorie.

A specificat că, în partea descriptivă a procesului-verbal este menționat: „conducătorul auto, conducând automobilul...”, însă nu este specificat cine anume exercita conducerea vehiculului (nu sunt indicate numele și prenumele persoanei). În aceste condiții, nu este posibil de stabilit cui anume i se impută săvârșirea contravenției, ceea ce constituie o încălcare esențială a prevederilor art. 443 din Codul contravențional.

A declarat că, agentul constatator nu a prezentat materiale foto sau video care să confirme presupusul fapt al depășirii liniei continue. Potrivit art. 443 din Codul contravențional al Republicii Moldova, sarcina probei revine organului care a întocmit procesul-verbal. Absența probelor obiective face ca învinuirea să fie nedovedită și contravine principiilor prezumției nevinovăției și imparțialității

A subliniat că, procesul-verbal a fost întocmit fără explicarea corespunzătoare a drepturilor sale procedurale, iar conținutul acestuia conține contradicții și neclarități care nu permit stabilirea obiectivă a faptelor. Astfel de

acțiuni contravin art. 26 din Constituția Republicii Moldova, care garantează dreptul la apărare, precum și art. 10 din Codul contravențional.

A mai adăugat că, nu a săvârșit nicio contravenție legată de traversarea liniei continue. Manevra efectuată de el nu a încălcat Regulamentul circulației rutiere și nu a creat pericol pentru alți participanți la trafic. Prin urmare, în acțiunile sale lipsește componența contravenției administrative prevăzută de alin. (1) art. 240 din Codul contravențional al Republicii Moldova.

Prin urmare, a solicitat recunoașterea nulității procesului-verbal cu privire la contravenție și anularea deciziei de sancționare din 29 septembrie 2025 pe motivul lipsei faptului contravenției.

Contestatarul Cebotaru Daniel în ședință de judecată nu s-au prezentat, nu a anunțat instanța motivele neprezentării sale, în pofida înștiințării despre modalitatea, locul şi timpul examinării cauzei, iar instanța prin prisma art. 455 Cod Contravențional, a dispus examinarea cauzei în absența contestatarului, cu remiterea copiei de pe hotărâre.

Agentul constatator Ion Costin, în ședința de judecată a declarat că susține procesul-verbal cu privire la contravenție din 29 septembrie 2025 și solicită respingerea contestației ca fiind neîntemeiată și nefondată. Procesul-verbal a fost întocmit în prezența contravenientului care a recunoscut vina pentru ce a semnat.

Audiind poziția agentului constatator, examinând materialele dosarului contravenţional raportat la temeiurile de drept material şi procesual care guvernează speţa dedusă judecăţii, instanţa de judecată reține următoarele.

În conformitate cu art. 448 alin. (1) din Codul contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale.

Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la şedința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447^1 alin. (8) din Codul contravențional.

Inițial, instanța verifică respectarea obligațiilor procesuale de către petiționar, astfel, în prezenta speță procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în prezența persoanei la data de 29 septembrie 2025, iar contestația a fost înregistrată potrivit ștampilei de intrare la autoritatea agentului constatator, la data de 10 octombrie 2025, motiv din care instanța va aprecia contestația depusă în termenul de contestare.

Totodată, potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

Potrivit prevederilor art. 400 alin. (1) din Codul contravențional, contravenţiile prevăzute la art. 238–242 se examinează de poliţie.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 458 alin.(1) Cod Contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului *(a se vedea Ziliberberg împotriva Moldovei, § 35, din 01 februarie 2005; Angel împotriva României, § 52 , din 04 octombrie 2007 sau Ozturk împotriva Germaniei din 21 februarie 1994).*

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 788600 din 29.09.2025, încheiat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI, Ion Costin, pe semnele contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) din Codul contravențional.

Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Totodată, instanța de judecată statuează că, legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”,* cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Așadar, instanța de judecată reține că, procesul-verbal a fost întocmit și perfectat în prezența făptuitorului, cu specificarea drepturilor și obligațiilor prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional, fapt pentru care a semnat, or, la rubrica 19 din procesul-verbal cu privire la contravenție este prezentă semnătura olografă a acestuia.

Din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravenţional.

Totodată, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite, argument prin care instanța nu a constatat incertitudini la descrierea faptei şi persoanei.

În același context, instanța reiterează că procesul-verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 Cod Contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui, or, în atare circumstanțe, se concluzionează că, în procesul-verbal cu privire la contravenție este necesar de a fi descrisă fapta, în așa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

Astfel, instanța consideră că a fost respectat integral art. 443 din Codul contravențional la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 788600 din 29.09.2025, încheiat de către agentul constatator, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu, iar în consecință, instanța constată că forța probantă a actului prezentat în instanță nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Referitor la argumentul privind pretinsa încălcare a dreptului la apărare, și neexplicarea corespunzătoare a drepturilor sale procedurale, instanța de judecată, studiind procesul-verbal contestat, reiterează faptul că acesta a fost întocmit în prezența lui Cebotaru Daniel. În acest sens, pe de o parte, contestatarul nu a prezentat nicio probă care să convingă instanța că afirmațiile sale depășesc caracterul pur declarativ și care ar putea răsturna prezumția de legalitate a acțiunilor întreprinse de reprezentantul autorității competente. Pe de altă parte, instanța reține că agentul constatator i-a explicat contestatarului dreptul la apărare, iar, la punctul 8 din procesul-verbal, nu se indică că ar fi solicitat un apărător. Prin urmare, instanța constată că această prerogativă a fost respectată.

Pe verso-ul procesului-verbal cu privire la contravenție din prezenta cauză este inclusă lista drepturilor și obligațiilor persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional. Contestatarul a beneficiat de dreptul de a formula explicații și de a exprima obiecții față de constatările agentului constatator și/sau la decizia de sancționare, inclusiv prin depunerea contestației. Prin urmare, nici din această perspectivă nu se constată vreo încălcare a drepturilor procesuale care să atragă nulitatea actului contestat.

În continuare, instanța apreciază ca neîntemeiat argumentul contestatarului privind omisiunea agentului constatator de a menționa locul săvârșirii faptei contravenționale.

În prezenta cauză, în cuprinsul procesului-verbal contestat, la rubrica nr. 4 „Locul săvârșirii” este indicat UTA Găgăuzia, (Vulcănești), fără a fi menționat locul concret a comiterii faptei. Totuși, această omisiune nu atrage, *de plano*, nulitatea procesului-verbal, întrucât, potrivit art. 445 alin. (1) din Codul contravențional, nulitatea absolută a procesului-verbal intervine doar în cazul neconsemnării complete a locului comiterii contravenției, nu și indicarea incompletă a acesteia, care poate atrage sancțiunea nulității în funcție de vătămarea adusă contravenientului, o vătămare care nu poate fi înlăturată decât prin anularea procesului-verbal cu privire la contravenție, dovadă care în speță, nu a fost efectuată.

În ceea ce privește argumentul contestatarului privind faptul că, în procesul-verbal, nu sunt făcute mențiuni despre utilizarea unor mijloace tehnice speciale, instanța remarcă faptul că la rubrica 11 „Anexe„ este indicat „Proba Foto/Video„ și anexat la materialele dosarului un CD cu două înregistrări video. Prin urmare, acest argument nu poate fi menținut.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor – verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui

mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul.

Dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută rezultă cert din art. 375 alin. (1) al Codului contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

Subsecvent, deși, în măsură în care procesul - verbal cu privire la contravenție examinat nu este afectat de vicii de legalitate și valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, totuși pornind de la premisa procedurală prevăzută în art. 425 alin. (4) al Codului contravențional, prin care legiuitorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al încheierii procesului - verbal cu privire la contravenție, este insuficient pentru tragerea persoanei la răspundere contravențională.

La acest capitol, articolul 6 § 2 al CEDO impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (*Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, par. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, 20 martie 2001, par. 16).*

În contextul celor enunțate, instanța a stabilit ca limitele expuse mai sus au fost depășite în detrimentul făptuitorului, întrucât agentul constatator avea obligația de a prezenta probe în susținerea acuzării pe care o aduce făptuitorului.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit dispozițiilor art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

În speță, pe data de 29.09.2025, agentul constatator Ion Costin din cadrul INSP al IGP al MAI, a întocmit în privința lui Cebotaru Daniel procesul-verbal și decizia de sancționare seria/nr. MAI06 788600, prin care acesta a fost sancționat în baza art. 240 alin. (1) din Codul Contravențional la o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 500 de lei, cu aplicarea a 2 puncte de penalizare, fiind reținut în sarcina acestuia că, la 29.09.2025, ora 08:30, în UTA Găgăuzia, or.

Vulcănești, conducătorul auto, nu număr de înmatriculare *****a ignorat prevederile RCR, efectuând depășire în loc interzis încălcând linia continuă, cauzând paguba cu mijlocul de transport „*****”.

Astfel, prin decizia seria/nr. MAI06 788600 din 29.09.2025, Cebotaru Daniel a fost recunoscut vinovat și sancționat pentru comiterea contravenţiei prevăzute art. 240 alin. (1) din Codul contravenţional.

La caz instanța de judecată reține că, la materialele cauzei, împreună cu contestația lui Cebotaru Daniel a fost anexat și un CD pe care sunt stocate două înregistrări. La examinarea acestora, instanța de judecată atestă că în prima înregistrare video efectuată din autospeciala poliției, cum aceasta merge pe drum public și intră în or. Vulcănești, din cauza că înregistrarea nu este clară, acesta fiind blurată, nu se observă presupusa încălcare a contravenientului, mai mult, instanța observă că, în ședința de judecată, locul arătat de către agent constatator în momentul înregistrării, unde s-a produs presupusa încălcare, nu se atestă a fi linie neîntreruptă. În a doua secvență, este înregistrat momentul stopării mijlocului de transport.

Prin urmare, cu referire la fapta contravenţională incriminată lui Cebotaru Daniel, instanţa de judecată ţine să constate următoarele:

În conformitate cu prevederile art. 425 alin. (2) al Codului contravenţional, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesulverbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

În acest sens, instanța constată că materialul contravențional este compus doar din procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 788600 din 29.09.2025 și proba video anexată la contestația și la procesul-verbal cu privire la contravenție, care de fapt în fișierele video stocate nu este vizibil momentul presupusei încălcări.

Așadar, instanța de judecată elucidează că, procesul-verbal de constatare și sancționare, nu poate face dovada deplină, prin el însuși, a existenței faptei, a autorului acesteia și a vinovăției, acest proces-verbal, fiind doar actul prin care o persoană este acuzată de săvârșirea contravenției. Or, este esențial faptul că, prezumția de veridicitate a faptelor constatate de agent și consemnate în procesul-verbal nu are caracter absolut, mai ales în cazul în care din probele administrate de „acuzare” instanța nu poate fi convinsă de vinovăția „acuzatului”.

La fel, instanța de judecată învederează, că este de acord cu existența unei prezumții relative de conformitate a procesului-verbal cu realitatea, prezumție fără

de care ar fi practic imposibil să sancționezi încălcările legislației în materie de circulație rutieră, intrând în competența poliției, însă nu poate trece cu vederea faptul, că atunci când este posibilă întocmirea unui „probatoriu" în susținerea contravenției constatate şi sancționate, agentul constatator are obligația de a-l întocmi, fapt ce nu a fost realizat în speță. Or, contravenția prevăzută de art. 240 alin.(1) Cod Contravențional face parte din categoria celor din domeniul circulației rutiere, care urma a fi stabilită cu ajutorul mijloacelor tehnice certificate sau al mijloacelor tehnice omologate şi verificate metrologic, precum şi prin constatările personale ale ofițerului de patrulare.

Conform prevederilor art. 375 alin. (3) al Codului contravenţional, concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Reieşind din considerentul că pe cazul dat există doar poziţia agentului constatator, pornind de la prevederile normei de drept nominalizate, instanţa de judecată reţine că fapta contravenţională nu a fost probată suficient.

Conform prevederilor art. 441 alin. (1) lit. a) al Codului contravenţional, procesul contravenţional pornit încetează dacă: nu există faptul contravenţiei.

La fel, în conformitate cu prevederile art. 461 din Codul contravențional, în cazul în care pe parcursul judecării cauzei se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanța de judecată încetează procesul contravențional.

Reieșind din considerentul că, la materialele dosarului care i-a fost prezentat instanței de judecată nu există probe suficiente care ar dovedi vinovăția în comiterea contravenției de către Cebotaru Daniel, instanța de judecată conchide că agentul constatator a luat o decizie neîntemeiată și arbitrară, astfel că, contestația depusă de Cebotaru Daniel, este întemeiată și urmează a fi admisă.

Față de cele ce preced, respectând principiul contradictorialității procesului contravenţional şi limitele judecării cauzei, călăuzindu-se de lege, instanța de judecată va anula decizia agentului constatator emisă în baza procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 788600 din 29.09.2025, pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) din Codul contravențional, și va înceta procesul contravențional din lipsa faptei contravenției.

În conformitate cu prevederile articolelor 441 alin. (1) lit. a), 448, 461, 462-463 din Codul contravenţional, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se admite contestația înaintată de **Cebotaru Daniel** împotriva deciziei agentului constatator emisă în baza procesului-verbal cu privire la contravenție

seria/nr. MAI06 788600 din 29.09.2025 pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) din Codul contravențional.

Se anulează decizia asupra cauzei contravenționale emisă în temeiul procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 788600 din 29.09.2025 pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) din Codul contravențional, cu încetarea procesului contravențional, din motivul că lipsește fapta contravențională.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, la Curtea de Apel Sud, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Cahul, sediul Central.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Natalia Pasat**